

situation uden tvivl muligheder for at opnå yderligere fremskridt.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Det er såmænd ikke for at generere udenrigsministeren, jeg tager ordet nu, men simpelt hen, for at vi ikke skal blive til grin, når der er nogle, der en dag læser dette her igennem.

Det kan ikke nytte noget, at ministeren siger: Jamen det er ikke sådan, det skal forstås. Jeg læser blot op, hvad der står i begyndelsen af lovteksten, og dér står faktisk inden for det samme punktum: »De Forenede Nationers konvention af 13. januar 1993 om forbud mod udvikling, produktion, oplagring og anvendelse af kemiske våben og om disses destruktion med det formål at kontrollere, at Danmark opfylder forpligtelserne i henhold til konventionen«.

Alt sammen relateres altså til »forbud mod«, og derfor ringede jeg herover i går og spurgte pænt ministeren, om vi ikke i mindelighed, inden det overhovedet kom til diskussion i offentligheden, kunne få lavet den formulering om, for den er mildest talt lidt til grin. Og det er ikke, fordi jeg er dansklærer eller noget som helst i den retning, men fordi jeg som alle andre stressede folketingsmedlemmer starter med at læse den skriftlige fremsættelse, hvor det er formuleret på en endnu mere fjollet måde, for dér er der ikke det »om«, som ministeren lagde meget vægt på; dér står blot: »forbud mod udvikling, fremstilling, oplagring og anvendelse af kemiske våben og sådanne våbens tilintetgørelse«.

Man må meget undskylde, men »forbud mod sådanne våbens tilintetgørelse« kan vi altså ikke være bekendt at have stående i vore love, og hvis ministeren ikke selv vil gøre noget ved det, vil jeg i hvert fald fremsætte et ændringsforslag, for at Danmark ikke skal blive totalt til grin.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Ikkespredningstraktaten, NPT, indeholdt to sæt forpligtelser: Dels for den række lande, som ikke havde atomvåben, og som forpligtede sig til ikke at anskaffe dem, og dels for de lande, der havde atomvåben, og som forpligtede sig til at reducere deres atomvåbenarsenal.

Så vidt jeg husker, blev traktaten indgået i 1967 – (*Afbrydelse fra salen*) – undskyld, 1968 blev det korrigeret til.

Der skete så i de første mange år slet ingenting med disse atommagter, men et stykke henhene i 1980'erne begyndte de at forhandle om regulære reduktioner. Vi oplevede det med traktaten mellem Reagan og Gorbatjov, hvor mellemdistanceraketter og tilhørende atomvåben i Europa blev fjernet og destrueret, og det var en regulær reduktion – enig!

Senere kom så START-aftalerne, senest START 2, som betyder en meget betydelig reduktion af strategiske atomvåben – den er ikke ratificeret endnu.

Samtidig – og det glemmer ministeren totalt, fordi han fokuserer på de strategiske atomvåben – har Storbritannien og Frankrig forøget deres atomvåbenarsenal meget kraftigt i de forløbne år. Så vidt jeg har kunnet se, ligger disse lande med hensyn til kapaciteten nogenlunde dér, hvor USA og Sovjetunionen var i 1961-62.

Der er altså sket en konstant atomoprustning i England og Frankrig – modsat supermagterne.

Så jeg synes ikke, det ser så beroligende ud, som ministeren mener, og jeg tror, man skulle interessere sig langt mere for en regulær atomnedrustning ikke blot af de strategiske våben, men også af de taktiske eller »mellestrategiske«, hvis man kan kalde dem det, altså de franske og de britiske.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.